

OBSAH

ISTINA

<i>Príhovor</i>	3
<i>Sväté Písmo</i>	5
<i>Cirkev - zázrak na počkanie?</i>	10
<i>Jedno srdce</i>	11
<i>Detská stránka</i>	16
<i>Čínsky kňaz</i>	24
<i>Čo by sa stalo s bibliou keby...</i>	25
<i>Starec Paisij a zbožný fotograf</i>	26
<i>Duchovná abeaceda</i>	28
<i>Fajčenie</i>	30
<i>Lenivosť</i>	32
<i>Igumen Pavel (Gorškov)</i>	34
<i>Biskup Ján (Bulin)</i>	36
<i>Bohoslovec na cestách</i>	39
<i>Čo internet dal</i>	40
<i>Zo života BPM</i>	41
<i>Bohoslovci</i>	43
<i>Pozvánky</i>	44

*Mesačník Bratstva pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNDESMOS
ročník XXI/2016*

šéfredaktor: Maroš Hopta
technický redaktor: Mgr. Marcela
Hviždáková
korektúra: Vladimír K., Milan Rohaľ
pokladník: Daniel Havaj
obálka: Jana Cichá
distribúcia: Milan Petrisko

Vydáva:

*Bratstvo pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNDESMOS*

e-mail: istina12@gmail.com

www.bpm.orthodox.sk

Vychádza 12-krát do roka.
Ročný príspevok 6 € + poštovné 5 €

*Vaše finančné príspevky posielajte
na adresu redakcie:*

*Bratstvo pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNDESMOS,
redakcia ISTINY
Bayerova 8*

080 01 Prešov,

prípadne na účet Istiny:

IBAN: SK 50 7500 0000 0040 0840 9298

Cirkevne schválené.

*Redakcia si vyhradzuje právo upravovať
príspevky v súlade
s učením Cirkvi.*

Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

ISSN 1335-6739

Číslo indexu: EV 3633/09

bpm.orthodox.sk

Obálka: Brigáda v Medzilaborciach

Tlač: GRAFOTLAČ Prešov

ce, učenia atď. Čo si však povieme teraz...

Drahí čitatelia Istiny!

Tak a je to tu! Dlho očakávané leto, na ktoré sa samozrejme najviac tešia školáci a študenti. Čas prázdnin, pracovného voľna, oddychu, ničnerobenia. Určite si to všetci školopovinní po 10 mesiacoch driny v školských laviciach zaslúžia. A práve to je čas, kedy je potrebné sa trochu pozastaviť a možno aj skúsiť porozmýšľať o tom, ako sme prežili čas, ktorý bol plný povinností a ako chceme prežiť čas, ktorý nás k ničomu nezaväzuje.

Úvodnými riadkami chcem naznačiť, že čas voľna a ničnerobenia nemusí znamenať len premrhať čas v posteli, poprípade presedieť celé dva mesiace za počítačom a byť prihlásený na Facebooku. Možno, ktoré dnes máme a ktoré nám dáva spoločnosť na využitie voľného času, sú nesmierne, stačí si len vybrať. Je však dobré nezabudnúť v tomto období aj na duchovnú stránku, na ktorú čoraz častejšie pod vplyvom okolností zabúdame. Viem a dobre si uvedomujem, že nie každý je schopný a má možnosť byť každý deň ráno a večer v chráme. Avšak človek má svoje chyby a hriechy a základnou otázkou je, ako s nimi vo svojom živote dokáže bojovať a do akej miery sa ich snaží eliminovať. Veď určite si častokrát počas pracovného roka povieme, že sme unavení, že máme veľa prá-

Preto nebuďme ľahostajní k svojmu duchovnému životu a najmä teraz, v čase osobného voľna, sa snažme čoraz intenzívnejšie zamýšľať nad takýmito otázkami tak, aby sme účasť v chráme, modlitbu, spoveď, Eucharistiu a iné nebrali počas roka len ako formálnu povinnosť, ale ako nevyhnutnú súčasť našich životov na ceste za spásou.

Obrovskou pomôckou k tomu sú nesporne aktivity, ktoré vyvíja Bratstvo pravoslávnej mládeže po celom Slovensku. Či už hovoríme o táboroch s úžasným programom, krátkodobých stretnutiach či púťach. To všetko nám pomáha práve v hore spomínanom duchovnom rozvoji, na ktorý nesmieme zabúdať. Preto Vás všetkých prosím, zúčastníme sa na týchto púťach spoločne v čo najväčšej možnej miere, aby sme mohli takto vydať svedectvo o tom, že práca Bratstva ešte má skutočný a reálny význam. Týmto by som rád apeloval aj na kňazov, ktorí sú nevyhnutnou súčasťou procesu práce s mládežou, aby nepristupovali k takýmto udalostiam s ľahkosťou, ale aby ich aktívne podporovali. Pretože len takýmto spôsobom my mladí dokážeme dostať z Vašej strany správnu motiváciu.

Ostatných samozrejme prosíme o modlitby, ktorými nám neustále vyjadrujete podporu.

OZNAM

Ctení čitatelia časopisu Istina!

Vzhľadom na to, že sa nám ani po mnohých upozorneniach, prosbách a obrovských problémoch, ktoré nám spôsobujú okolnosti ako dlhodobé nevyplatenie predplatného za časopis Istina, neuhrádzanie platieb požadovaným spôsobom, nevypísanie symbolu, ktorý by nám umožnil rozpoznať platbu a definitívne tak rozlíšiť platičov od neplatičov nepodarilo zlepšiť situáciu v časopise Istina, rozhodli sme sa prijať niekoľko dôležitých opatrení. V priebehu mesiacov august – september – október budeme postupne kontaktovať všetkých odberateľov časopisu Istina s cieľom zistiť, či sú s odberom časopisu spokojní a či majú v poriadku vyplatenie predplatného. Áno, plne si uvedomujeme, že sa môže zdať otravné a neférové poctivým platičom predplatného toto neustále dokazovanie. Pre nezodpovednosť niektorých jedincov však nemôžeme ďalej takto umelo časopis živiť. Je dôležité si uvedomiť, že BPM – SYNDESMOS časopis nepoužíva na tvorbu zisku. Zatiaľ však vďaka nezaplatenému predplatnému nedokážeme pokryť ani náklady potrebné na tlač!

Taktiež budeme musieť v budúcnosti vyriešiť otázku poštovného, vzhľadom na to, že distribútor, ktorým je Slovenská pošta menil poplatky, ktoré sa týkajú rozposie-

lania balíkov a listov v takom objeme, v akom ich distribuujeme. Tiež sa budeme v blízkej dobe zaoberať úpravou rozsahu časopisu z dôvodu ubúdania článkov.

V mesiaci november prebehne vyhodnotenie zozbieraných informácií. Pri zistení závažných nedostatkov a neochote spolupracovať na náprave problémov, ktoré objektívne nevznikli z našej strany budeme tieto problémy riešiť okamžitým pozastavením zasielania časopisu Istina a dňom 1.1.2017 predáme príslušný dlh inštitúciám, ktoré sa zaoberajú správou pohľadávok.

Znova prosím, ak máte predplatné a poštovné vyplatené v poriadku, berte tento oznam len ako informatívny a telefonát, poprípade mail len ako nevyhnutné informovanie sa z našej strany.

Týmto sa zároveň chceme úprimne poďakovať všetkým čitateľom a sponzorom, ktorí sú verní tomuto časopisu a pravidelne svojím príspevkom pomáhajú k rozvoju tohto časopisu.

*Poznámka: Tento oznam bude uverejňovaný v každom nasledujúcom čísle až do vyhodnotenia informácií.

Maroš Hopta
šéfredaktor časopisu Istina

Sväté Písmo

Na Teba, Bože, sa nádejam

(1. časť)

Siedmy žalm je jednou z najkrajších Dávidových modlitieb, ktoré nachádzame v Knihe žalmov. Jeho modlitba je plná nádeje na Božiu pomoc, na Jeho spravodlivosť v súdení, vyznačuje sa obrovskou dôverou kráľa Dávida v Boha, obsahuje taktiež úprimné vyznanie a odhodlanie bojovať proti všetkým nepriateľom, ktorí v Dávidových očiach boli zároveň aj nepriateľmi samotného Boha.

V hebrejskej Biblii je siedmy žalm súčasťou prvej knihy žalmov. Vo všetkých starobyľých aj súčasných prekladoch Knihy žalmov je na siedmom mieste. V bohoslužbách Pravoslávnej Cirkvi je súčasťou prvej z dvadsiatich kafiziem a je úvodným žalmom tzv. tretej slávy prvej kafizmy.

Tento žalm je v poradí druhým Dávidovým žalmom, v ktorého nadpise nachádzame historické informácie (prvým je tretí žalm), t.j. historický dôvod a okolnosti napísania žalmu. Podobne, ako to vidíme aj v predchádzajúcich prípadoch, ani tento žalm nie je v

chronologickom poriadku a vyjadruje opätovný myšlienkový návrat k ťažkým životným udalostiam, ktoré sa odohrali v živote kráľa Dávida a v ktorých opätovne uvidel ohromujúcu pomoc od Hospodina, svojho Boha.

Obsah siedmeho žalmu je spojený s obsahom tretieho žalmu, v ktorom prorok opísal svoj úbohý stav počas prenasledovania vlastným synom Absolónom (pozri Ž 3, 3; porovnaj Ž 7, 2–3), ale aj obrovskú nádej na pomoc a záchranu od Boha (pozri Ž 3, 4. 8–9; porovnaj Ž 7, 10–14). Prorok v oboch žalmoch poukazuje taktiež na daromosť plánu hriešnikov zabiť ho (pozri Ž 3, 8; porovnaj Ž 7, 16–17) a na ich označenie používa slovné vyjadrenia prevzaté zo živočíšnej ríše (zuby hriešnikov – Ž 3, 8 ; porovnaj ako lev – Ž 7, 3). Z bohoslužobného pohľadu je siedmy žalm vyznaním Božej spravodlivosti v úvode tretej slávy prvej kafizmy.

V hebrejskej, gréckej, latinskej i cirkevnoslovanskej Biblii a od nich odvodených prekladoch má tento žalm nadpis. Podľa chápania LXX znie: Žalm Dávidov, ktorý zaspieval Hospodinovi o slovách Chúšaja, syna Jemeniínovho. Tento nadpis je pochopiteľný pre tých, ktorí

dobre poznajú Knihy kráľov a v nich opísaný život a činnosť kráľa Dávida. Najväčšie ťažkosti biblistom robí meno Chúšaja, spomínané v nadpise, ktoré priradzujú k rozličným biblickým postavám. Podľa väčšiny svätých otcov a pravoslávnych biblistov tu ide o Chúšaja Arachitu, verného Dávidovho priateľa. Podľa niektorých (napr. Lopuchin) ide o kráľa Saula.

Na autorstvo poukazuje samotný nadpis žalmu. Za autora siedmeho žalmu biblisti bez pochybností považujú kráľa Dávida, ktorého meno uvádza aj nadpis – *dwId'l*, *ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ*, *псаломъ дѣду*, *psalmus David*, žalm Dávidov. Ďalším dôkazom Dávidovho autorstva je obsahová aj jazyková príbuznosť s inými Dávidovými žalmami – najmä tými, ktoré sa vzťahujú k obdobiu Absolónovho povstania a v tomto prípade najmä

s tretím žalmom. Ďalším nepriamym dôkazom, potvrdzujúcim Dávidovo autorstvo, je aj umiestnenie samotného žalmu. Prvá kniha žalmov v hebrejskej Biblii (podľa TM: 1–41) obsahuje takmer výlučne Dávidove žalmy.

Podľa vnútorných svedectiev žalmu, no najmä na základe jeho nadpisu a taktiež pri prijatí svätotoctovského chápania, je časom napísania tohto žalmu čas Absolónovej vzbury, keď sa kráľ Dávid a jeho verní nachádzali na úteku z Jeruzalema a po tom, čo Dávidov priateľ Chúšaj zmaril radu Achitofela o skorom napadnutí Dávida. Svojou radou Absolónovi o neskoršom a pripravenejšom útoku na kráľa Dávida Chúšaj doprial kráľovi dostatok času na mobilizáciu duchovných aj telesných síl a práve tento čas bol časom vyslovenia tohto žalmu. Dávid bol vďačný Bohu za svojho oddaného a nebojácneho priateľa, ktorý riskoval život, aby sa dostal až k Absolónovi a aby zmaril radu Absolónovho najlepšieho radcu Achitofela, v čom Dávid vidí nie ľudské dielo, no pomoc od Boha, čo aj zachytil v tomto žalme (v. 11).

Dôvodom napísania tohto žalmu boli podľa nadpisu slová Chúšaja, t.j. jeho rada, ktorá pre

Dávída znamenala zmenšenie stiesňujúceho pocitu, sklúčenosti a vyčerpanosti z úniku pred synom Absolónom. Tieto nové okolnosti, ktoré nastali po rade Chúša-ja, zapríčinili neskôr definitívnu porážku Absolóna, čo Dávid vyjadril záverečnými slovami žalmu: Vykopal priekopu a vyhlbil ju, no padne do jamy, ktorú urobil. Jeho bolesť sa obráti na jeho hlavu a na jeho temeno zostúpi jeho nespravodlivosť (v. 16–17).

Tento žalm je Dávidovým vyznaním svojej neviny, zločinnosti nepriateľov a spravodlivosti Božej pomoci a súdu.

Použitá literatúra:

АФАНАСИЙ ВЕЛИКИЙ, св.: Творения в четырех томах. Том 4. Москва: Спасо-Преображенский Валаамский монастырь 1994.

ФЕОДОРИТ КИРСКИЙ, бл.: Изъяснение псалмов. Москва 2004. ISBN 5-94625-081-7.

ИОАНН ЗЛАТОУСТ, св.: Творения. Том 5. Свято-Успенская Почаевская Лавра 2005.

ВАСИЛИЙ ВЕЛИКИЙ, св.: Беседы на псалмы. Московское Подворье Свято-Троиц-кой Сергиевой Лавры, 2000.

ПСАЛТИРЬ в святоотеческом изъяснении. Свято-Успенская Почаев-ская Лавра 1998. ISBN 5-86868-103-7.

РАЗУМОВСКИЙ, Г.: Объяснение священной Книги псалмов. Москва 2006. ISBN 5-7429-0120-8.

ТОЛКОВАЯ ПСАЛТИРЬ с подстрочным комментарием и краткой историей. Москва 2006.

ЗИГАБЕН, Е.: Толковая Псалтирь. Ясеново 2000. ISBN 5-7877-0023-6.

Sväté Písmo

Na Teba, Bože, sa nádejam
(2. časť)

Tematika siedmeho modlitebno-prosebného žalmu je v pravoslávnych bohoslužbách často používaná. Vyjadruje prosbu každej úprimne modliacej sa duše o záchranu, o vyslobodenie, o Božiu pomoc, milosrdenstvo a spravodlivý súd. Slová Hospodine, Bože môj..., zachráň ma..., vysloboď ma..., na Teba sa spolieham... a ďalšie z tohto žalmu sú bohato zastúpené v rôznych modlitbách, akafistoch, molebnoch a inde.

Siedmy žalm ako celok je súčasťou prvej kafizmy, ktorá sa podľa všeobecného typikonu (bohoslužobného poriadku) číta na sobotnej večerni. V období Veľkého pôstu sa okrem sobotnej večerne číta prvá kafizma aj v stredu na utreni.

Zo siedmeho žalmu boli cirkevnými hymnografmi vytvorené dva prokimeny. V Oktoichu ide

o nedeľný (voskresný) prokimen na utreni druhého hlasu, kde boli použité verše 7.–8. a 2. verš ako tzv. stich prokimenу – Прокѣмень, гласъ в7: Востани ГДи б9е м0й повелѣніемъ, и4мже заповѣдалъ є3си2, и3 с0нмъ людеи ѡбѣдетъ тS (7, 7–8 – Pozdvihni sa, Hospodine, Bože môj, podľa povelу, ktorý si sám nariadil a zhro-маždenie ľuďi Ťa obštúpi). Стѣхъ: ГДи б9е м0й на тS ўповахъ, сп7си1 мз (7, 2 – Hospodine, Bože môj, na Teba som sa spoľahol, zachráň ma). V Triode pôstnej ide o prokimen v utorok na večerni prvého týždňa Veľkého pôstu, kde bol použitý druhý verš žalmu.

Použitie našiel siedmy žalm aj v Mineách, kde sa jeho tematika využíva pri bohoslužbách mučeníkov, ktorí boli, podobne ako kráľ Dávid, prenasledovaní neviditeľnými i viditeľnými nepriateľmi. Napríklad v 2. modlitbe kyzičeským mučeníkom sa modliacimi prednáša prosba k mučeníkom o posilnenie ľuďi v zápase proti viditeľným aj neviditeľným nepriateľom, aby nepriateľ nikdy neschmatol ako lev ich dušu, keď niet vysloboditeľa ani záchrancu a aby boli skoro vypočutí... Ďalším použitím žalmu, resp. jeho jedenásteho verša je stich (verš) na stichovni večerne Zboru pskovských svätých (3. nedeľa po Päťdesiatnici) – Помoc pre мѣа je od Boha, ktorý zachraňuje priamych srdcom.

Tematika siedmeho žalmu o Božej spravodlivosti, spravodlivom súde, sile a dlhej trpezlivosti si našla miesto aj v druhom tropare 7. piesne utrenného kánona bohoslužby prepodobnému Maximovi Grékovi (21. január), kde sa hovorí: Образомъ велиkého утрпѣнія, трпѣливости а моудитбы си са укázал, свѣтъ Максимъ, навѣсакъ надежанія са, же Бохъ же Судца справодливъ а мочнъ, а длго трпѣливъ (7, 12), а Онъ врати каждѣму подѣа jeho skutkov.

Dlhá trpezlivosť Boha, na ktorú je tu žalmistom poukázané (7, 12), je častým motívom rôznych kajúcnych modlitieb. Nádherným príkladom je modlitba kráľa Menasheho, či tzv. litijná modlitba alebo modlitba svätého Vasilija Veľkého pred prijímaním. V týchto modlitbách nachádzame aj ďalší motív z tohto žalmu (7, 2) o vkladaní nádeje na záchranu do Božích rúk, ako je to napríklad v modlitbe svätého Simeona Metafrasta pred prijímaním (označenej ako „iná“).

V bohoslužobnom použití je častým aj výraz žalmistu: Bože, ktorý skúmaš srdcia a vnútra spravodlivo (v. 10). V tomto výroku je opísaná Božia vševedomosť, pretože pred Ním nezostáva nič ukryté, ani tie najtajnejšie myšlienky srdca a túžby našej mysle. Túto vieru vyjadril v Starom Zákone aj prorok Jeremiáš, ktorý povedal: Hospodin mocností, ktorý súdi spravodlivo, skúma srdcia а vnút-

ra... (Jer 11, 20). Do bohoslužieb sa tento výrok dostal najmä cez kajúcne modlitby a hymny.

Svoje použitie tento žalm našiel aj mimo cirkevných bohoslužieb. Jeho sedemnásty verš poslúžil svätým otcom siedmeho všeobecného snemu v Nikei pri formulovaní štvrtého pravidla: „Hlásateľ pravdy, božský veľký apoštol Pavol, ako pravidlo ustanovil efezským presbyterom alebo lepšie povedané celému klerickému stavu, s odvahou toto hovoriac: „Od nikoho som nežiadal ani striebro, ani zlato, ani odev. Vo všetkom som vám ukázal, že tak treba pracovať, ujímať sa slabých a pamätať na slová Hospodina Isusa, keďže On sám povedal: „Blaženejšie je dávať, ako prijímať““ (Sk 20, 33. 35). Preto aj my, naučení od neho, nariaďujeme: Biskup nech nezamýšľa prospechársky pre príčinu zdanlivých hriechov vyžadovať zlato alebo striebro alebo čokoľvek iné od podriadených mu biskupov, duchovenstva alebo mníchov. Lebo apoštol hovorí: „Nespravodliví nebudú dedičmi Božieho Kráľovstva“ (1Kor 6, 9) a ešte: „Lebo nie deti majú sporiť pre rodičov, ale rodičia pre deti“ (2Kor 12, 14)... Preto, ak bude spozorované, že niekto kvôli vymáhaniu zlata alebo niečoho iného alebo kvôli nejakej svojej vášni zakazuje slúženie a zbavuje služby kohokoľvek zo svojich duchovných alebo zatvára svätý chrám, aby sa v ňom neslúžili Božie služby, taký-

to, obracajúc svoj necitlivý rozum na mŕtve veci, má byť podrobený tomu, čomu podroboval iných, a „obráti sa jeho bolesť na jeho hlavu“ (Ž 7, 17) ako na porušovateľa Božieho prikázania a apoštolských ustanovení...

Použitá literatúra:

АФАНАСИЙ ВЕЛИКИЙ, св.: Творения в четырех томах. Том 4. Москва: Спасо-Преображенский Валаамский монастырь 1994.

ФЕОДОР ИТ КИРСКИЙ, бл.: Изъяснение псалмов. Москва 2004. ISBN 5-94625-081-7.

ИОАНН ЗЛАТОУСТ, св.: Творения. Том 5. Свято-Успенская Почаевская Лавра 2005.

ВАСИЛИЙ ВЕЛИКИЙ, св.: Беседы на псалмы. Московское Подворье Свято-Троицкой Сергиевой Лавры, 2000.

ПСАЛТИРЬ в святоотеческом изъяснении. Свято-Успенская Почаевская Лавра 1998. ISBN 5-86868-103-7.

РАЗУМОВСКИЙ, Г.: Объяснение священной Книги псалмов. Москва 2006. ISBN 5-7429-0120-8.

ТОЛКОВАЯ ПСАЛТИРЬ с подстрочным комментарием и краткой историей. Москва 2006.

ЗИГАБЕН, Е.: Толковая Псалтирь. Ясеново 2000. ISBN 5-7877-0023-6.

protodiakon Ján Husár

Cirkev – zážrak na počkanie?

V dnešnej dobe sme častokrát svedkami toho, že mladý človek, ovplyvnený súčasnými vplyvmi modernej doby, je častokrát vo svojom živote nútený zachádzať do krajností. Tentokrát nehovoríme o problémoch, ktoré vo všeobecnosti trápia dnešnú mládež, ako skorý intímny život, alkohol, drogy, rôzne závislosti a iné. Hovoríme skôr o tom, že mladý človek je už od svojho útleho veku vedený k dravosti, k vyzdvihovaniu svojho ja, k prehnanému egoizmu, ktoré mu vraj ako jediné dokázu pomôcť k dosiahnutiu úspechu. Všetko to by bolo samozrejme v poriadku, ak by sme pri tom všetkom aspoň sčasti prihliadali na rozvoj duchovného života. Problémom však je, že mladý človek, motivovaný rôznymi príkladmi najmä zo západného sveta, je neustále v očakávaní a netrpezlivo očakáva výsledky hneď tu a teraz. Najlepšie hneď v momente, keď sa mu v hlave objavila daná myšlienka. Je to však v poriadku? A môžeme takéto zmýšľanie aplikovať v Cirkvi?

Táto problematika je samozrejme hodná hlbšej štúdie než len na pár riadkov. Avšak v stručnosti si treba povedať, o čo v tejto problematike ide. Problémom dnešnej situácie je, že Cirkev ako taká nevie pritihať a zaujať mládež a nadchnúť ju natoľko, aby táto mládež sama od seba prichádzala do chrámu a neustále pre Cirkev pracovala. Po vzore skutočností, ktoré sme spomínali vyššie, mladý človek, prichádzajúci do chrámu s problémom, čaká vyriešenie svojej situácie samozrejme tu a teraz. Pritom zabúda na to, že Boh nefunguje ako telefonické poradne a veštiarne ponúkané komerčnými televíziami. Samozrejme, že mladý človek, ktorému nie je

poskytnutá pomoc hneď tu a teraz, častokrát zaneviera na Cirkev a pôsobenie v nej. Veď mu nebola poskytnutá pomoc. Boh je však láska a je nekonečne trpezlivý. A preto takúto trpezlivosť vyžaduje aj od nás.

Je nevyhnutné si však uvedomiť základnú vec. Boh nedopúšťa na človeka viac, ako by dokázal uniť. Všetko, čo je od Boha, sa člove-

ku dáva s istým zámerom. Každá choroba, každý problém a každé utrpenie je niečo, čo Boh ponúka človeku ako možnosť obrátiť sa k nemu a poprosiť ho o pomoc. Tak tiež nesmieme zabúdať na to, že Boh je láska, teda nikdy človeku neublíži. Často sa stretávame aj s otázkou, prečo je Boh taký krutý a dopúšťa utrpenia na človeka. Boh však nie je krutý. Týmto skúškami nás len utvrdzuje vo viere a snaží sa nás prinavrátiť na správnu cestu. Veď pozrime sa na príklad starozákonného Jób, ktorý prišiel o všetko čo mal. No jeho viera a trpezlivosť prispeli k tomu,

že nezanevrel na Boha.

Preto je vždy nevyhnutné pri problémoch vyhľadávať pomoc u Boha, avšak musíme byť trpezliví. Boh presne vie, aký ma konkrétny plán s človekom a hoci sa to zdá byť veľmi ťažké, trpezlivý človek s Božou pomocou dokáže s ľahkosťou prejsť cez všetky problémy.

Literatúra:

Kormaník, Peter: Pastierske bohoslovie II.

<http://www.pravmir.ru/pochemu-bog-dopuskaet-stradaniya/>

Maroš Hopta

Jedno srdce

Jedno srdce a jeden duch – Sväté manželské páry oddávajú až po dnešok

Často manželstvo akoby pripravovalo nám známych svätých na cestu plného zrieknutia sa sveta. Známe sú prípady, a nie je ich málo, kedy manželia po vzájomnom súhlase sa rozchádzali do monastierov tak, ako rodičia prepodobného Sergeja Radonežského – Kiril a Mária, ako kniežatá Peter a Fevronija. A niektorým z takýchto párov Hospodin požehnal stretnúť sa ešte raz na konci života, ako prepodobnému Serafimovi Vyrickému a jeho žene, ktorá prijala veľkú schimu. Iní svätí

manželia prešli spoločný život bok po boku a zomreli spolu ako svjaščenomučeník Vladimír Džurinský a jeho žena Jevfrosinija, ktorí boli zastrelení v 1920. roku alebo taktiež cár Nikolaj a Alexandra.

Tieto životy svedčia o tom, ako premyslene Hospodin posielal ľudí, aby sa vzájomne stretli a spolu prežili určité obdobie života v manželstve.

Manželia – mučeníci

apoštol Akila a jeho žena Priskilla

V starších dobách nájdeme mnoho príkladov kresťanov – mučeníkov, preto nie je div, že jednými z

prvých mučeníkov boli manželia. Boli to apoštol Akila, biskup heraklejský, učeník apoštola Pavla a jeho žena Priskilla, ktorí boli zabíj

pohanmi. Takisto sú to mučeníci Zoja a Esper, ktorí boli umučení spolu so svojimi synmi Kiriakom a Feodulom počas prenasledovania kresťanov panovníkom Adriánom v 2. storočí, Terentij a Neonila Syrská a ich sedem detí, ktorí boli sťatí za svoje nebojácne vyznanie Christa, ďalej sú to Chrisanf a Dária, ktorá do manželstva vstúpila ako pohanský žrec, no neskôr prijala vieru muža. Neskôr po vzájomnej dohode sa rozhodli pre mníšsky spôsob života a žili spolu ako brat a sestra. Pohanmi boli umučení a zaživa pochovaní.

Súčasnosť nám taktiež dáva príklady mučeníctva, ako i prvé storočia kresťanstva. Rovnako spoločne ukončili svoj život, nezrieknuc sa Christa, aj protorej Vladimír Džurinský (1885-1920) a jeho žena Jevfrosinija (1888-1920). Zastreli ich v meste Vernyj, dnes Alma – Ata. Ak však neostali svedectvá o mnohých mučeníkoch a ich životoch, tak všetku krásu manželstva môžeme vidieť vo vzá-

jomnej korešpondencii a denníkoch svätých panovníkov Nikolaja a jeho ženy Alexandry.

Cár Nikolaj a cárovná Alexandra

Všetky umenia sveta ospevujú zaľúbenosť, vášeň, no málokomu sa podarí udržať si nežné vzťahy plné lásky celý život. Posledný ruský panovník a jeho manželka sa stali týmto zriedkavým príkladom. Čítajúc ich korešpondenciu z 1894. roku, nedivíme sa množstvu nežných slov. Čerstvý ženích a nevesta, ktorí sa nachádzali ďaleko od seba a v napätej situácii, ktorí sa takmer ani nezosobášili, pretože

proti tomu od začiatku stál panovník Alexander III. Ale oni, keď už mali za sebou 20 rokov manželstva, mali päť detí, no aj tak listy z tohto obdobia vzbudzujú údiv

a nadšenie, pretože boli plné zrelej lásky.

„Zajtra ráno o deviatej pôjdem do chrámu, posnažím sa tam ísť aj vo štvrtok. Modliť sa za teba je moja útecha, keď sme takto odlúčení. Nemôžem si zvyknúť ani na najmenšiu chvíľu byť bez teba v dome, hoci mám pri sebe aj našich päť pokladov. Spi pokojne, moje slniečko, môj drahý. Tisíc nežných bozkov ti posielam tvoja stará Ženuška. Nech ňa požehná a chráni Boh!“

„Milovaná moja, často, často ňa bozkávam, pretože teraz nie som zaneprázdnený a mám čas myslieť na moju ženušku a rodinku. Dúfam, že netrpíš kvôli tej škaredej bolesti v čeľusti a nie si vyčerpaná. Daj Bože, aby môj drobček bol úplne zdravý, keď sa vrátim! Objímam ňa, nežne bozkávam tvoje najdrahšie líčko a tiež všetky drahé deti. Ďakujem dievčatám za ich milé listy. Dobrú noc, moje milé Slniečko. Navždy tvoj starý muž Niki.“

Podľa etikety sa pred ľuďmi museli k sebe správať dosť chladne, len osobná korešpondencia mohla ukázať atmosféru tejto rodiny. Niet divu, že v posledný moment pozemského života im Hospodin požehnal byť spolu.

Spravodlivý otec Alexij Mečev

V neporovnateľne menšom objeme sa nám zachovala korešpondencia ešte jedného svätého 20. storočia, spravodlivého otca Alexija Moskovského (Mečeva), prozorlivého moskovského starca

s jeho ženou Annou. „Verím, že si hlboko veriaci, pomodli sa za mňa, môj anjel, aby som aj ja bol taký,“ píše budúci starec svojej žene. Obidvaja pochádzali z rodiny svjaščennikov, svadbu mali v mladom veku (Anna dovŕšila len 18 rokov) a žili neobyčajne šťastne až do jej smrti, keď zomrela ako 36 ročná. V zachovaných listoch otca Alexija svojej žene, ktoré písal v neprítomnosti, je nežnosť, starostlivosť, ohľaduplnosť a veľká láska:

„Zlaté moje slniečko...;“ „Moja milá krásavica... drahocenná ženuška Ňušeňka... môj život, ber lieky a pi viac mlieka;“ „Nemysli na celý svet, myslí len na to, že sa ti čoskoro polepší, utešuj sa myšlienkou, že na teba stále myslí tvoj muž;“ „Hoci som ďaleko od teba, drahá moja, no dobre viem a cítim, na čo myslíš a čo robíš...“

V rodine sa narodilo 5 detí. Anna, ťažko trpiac od choroby, prosila svojho muža, aby ju prestal vymodlievať. Poslúchol ju kvôli obrovskej láske a žiaľu. 29. augusta 1902 roku, v deň Sfatia hlavy Jána Krstiteľa, matuška zomrela. A otcovi Alexijovi, ktorého bolesť bola bez hraníc, sa v blízkom čase otvorí cesta starčestva: so svojou skúsenosťou lásky a bolesti vojde v bolesti tisícich ľudí, ktorí budú chodiť k moskovskému svjaščennikovi z celého Ruska.

Prepodobnomučeníčka kňažná Jelisaveta

Manželský život ešte jednej, už takmer nám súčasnej podvižníčky, nespravodlivo ostáva v tieni. Nemusela sa stať ani pravoslávnu kresťankou, ak by nevstúpila do šťastného, no krátkeho manželstva, ale na toto sa často zabúda. Reč je o prepodobnomučeníčke Jelisavete Feodorovne Romanovej a o jej mužovi generál-gubernátorovi Moskvy Sergejovi Alexandrovičovi Romanovom.

„Z rána som v chráme, žena je na sklade (namysli sa má sklad darov pre vojakov, organizovaný za podpory Jelisavety). Hospodine, za čo mám také šťastie?“ – zapísalo roku 1904 do denníka knieža. Jeho vždy charakterizovala zbožnosť, už v detstve mal rád liturgiu, často pristupoval k Pričaščeniu, svoje zápisy v denníku začínal a končil slovami: „Hospodi, blahoslavi“ a „Hospodi pomiluj“. A, samozrejme, nie bez jeho vplyvu v siedmom roku ich spoločného života Jelisaveta – nemecká princezná, luteránka – prijala Pravoslávie. „Bolo by hriechom... patriť do jednej cirkvi pre formalitu a vonkajší svet a vo vnútri seba veriť a modliť sa tak, ako môj muž“ napíše o tom svojej babke, kráľovnej Anglicka, Viktórii, u ktorej nachádza podporu a odpovedá jej slovami: „Byť so svojím mužom jednej viery – to je správne.“

Skúškou ich manželstva bola bezdetnosť. Knieža trpelo kost-

nou tuberkulózou, čo sa snažil dôkladne skryť pred všetkými, ale jeho žena videla trápenie svojho muža...

Vo februári 1905. roku knieža zabije bomba hodená teroristom. Približne mesiac pred svojou smrťou, po správe zabitia jedného štátneho činiteľa teroristom, Sergej Alexandrovič si do denníka zapísal: „Hospodine, stať sa tak hodným takého konca!“

A stal sa... A jeho žena od tej doby mieri svojou dušou tam, kde i jej muž, úplne posväcujúc svoj život Bohu a blížnemu.

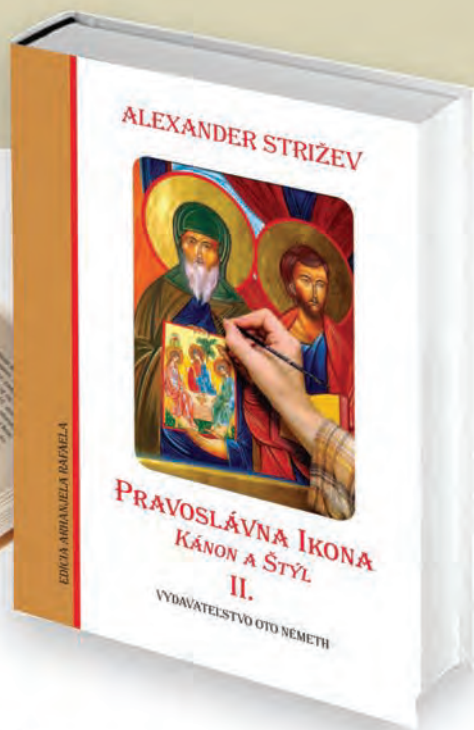
Tak do manželstva vstupovali, nevediac, ako bizarne sa im poskladá ich cesta k spaseniu, mnohí a mnohí ľudia, ktorých my dnes uctieame ako svätých. Modliac sa k nim ako k starším bratom a sestrám pred tvárou Boha, budeme pamätať, že ako aj prepodobní Peter a Fevronija Muromskí o manželskom živote s jeho radosťami a ťažkosťami sa nedozvedeli z počutia. A storočiami či desaťročiami od nás oddelení, zanechali nám poučenia o manželstve, užitočné v každom čase.

Z pravoslavie.ru

pripravil Ľuboš Savčák

KNIŽNÁ EDÍCIA
ARCHANJELA
RAFAELA

Dovoľte, aby sme Vám ponúkli druhú časť knihy
ALEXANDRA STRIŽEVA

PRAVOSLÁVNÁ IKONA KÁNON A ŠTÝL II.

Kánon ikony by sa mohol zdať na prvý pohľad veľmi prísny, obmedzujúci slobodu ikonografa. Významné osobnosti, ktoré zasvätili svoj život písaniu ikon, ako napr. mních Gregor Krug či Leonid Uspenskij, nás presvedčia o tom, že práve vernosť kánonu, ktorý sa po stáročia odovzdával, prináša ikonografovi pravú slobodu, vedúc ho do svetla Pánovho premenenia.

Pútavý obsah knihy
bohato ilustruje
32 plnofarebných
a 150 čiernobielych
obrázkov.
Počet strán 304.

Knihu si môžete objednať priamo z našej ikonopiseckej
dielne za zvýhodnenú cenu: **10 eur** + poštovné.

Pri väčšom odbere kníh nad 5 ks cena: **8 eur**

ikonopisec@gmail.com
Telefonicke denne
až po 14.00 hod.
mobil: 0905 993 988

Zákon života

Pred nami je príbeh o pocestnom, ktorý zablúdil v tajge a vďaka zázraku sa zachránil. Hladom a chladom vyčerpaný pútník sa dlho túlal po lese. Síl mu postupne ubúdalo. „A či nestretnem dom, aby ma niekto zohrial a nakýmil?“, - pomyslel si pútník. Avšak, vôkol neho nemala zasnežená tajga konca kraja.

Zrazu sa pred ním zjavila chalúpka. Dvere neboli zavreté, no na klopanie nikto neotváral. Vyčerpaný pútník vošiel do obydlia jeho záchrany. Uvidel tam všetko, čo bolo potrebné na to, aby sa zohrial: pec, suché naštiepané polená, brezovú kôru na zakúrenie i zápalky. V dome boli dokonca konzervy a sucháre. Pútník preto rýchlo zakúril v peci, najedol sa i okamžite zaspal.

Ráno sa pútník, prebudiac do tepla, rozhodol pokračovať na svojej ceste. No v rohu chalúčky zazrel sekeru. Bola ostrá a svojím vzhľadom ako keby hovorila: „Nemôžeš len tak odísť. Musíš myslieť aj na

pútnika, ktorý tu raz tiež po tebe príde. Naštíepaj polená a nechaj ich rovnako vyčerpanému a zmrznutému, akým si bol aj ty včera. Pomôž mu tak, ako oni pomohli tebe!“

I pútník sa, veru, zamyslel nad tým, že sa niekto takýmto spôsobom postaral o ľudí a postavil im tento domček, aby sa pocestný mohol ohri-

ať, najesť a aby sa zachránil pred istou smrťou. I takto, načerpajúc síl, by mal každý zobrať túto sekerku a urobiť niečo pre toho druhého, i keď ho nepozná a nikdy neuvidí. Práve tomuto učí nepísaný zákon lovcov v tajge.

Presne tak znie aj zákon nášho života: „Keď ťa niekto zohrial, zohrej aj ty jeho!“

Drahé deti! Okolo vás je veľa ľudí, ktorí sa o vás starajú. Ako sa správate vy k svojim blízkym? Naučili ste sa chrániť tých, kto je tu s vami a staráte sa o nich? Keď sa pozriete okolo seba, uvidíte ľudí, ktorí potrebujú vašu pomoc.

(Zdroj: Poučné príbehy pre deti - <http://vozrosdenie.ru/archives/3900>)

Pripravila Mrg. Mirka Hojdová

Môj hríbik!

Dedko sa spolu so svojim vnukom vybrali na huby do lesa. Deduško, ako skúsený hubár, poznal lesné tajomstvá. Síce mal deduško ešte dobrú chôdzu, no hľa, sotva sa nakláňa: keď sa prudko nakloní, chrbát sa nemôže napriamiť. Jeho vnúčik je však obratný.

Všíma si on veľmi dobre, kde sa dedko vydal hľadať huby. No, pokiaľ sa dedko za hríbikom nakloní, vnúčik, kde sa vzal, tu sa vzal, mu už spod kríka kričí: „Môj hríbik! Ja som ho našiel!“

Deduško mlčí a opäť sa vydáva ďalej hľadať. Len čo zazrie úlovok, vnuk už opäť kričí: „Môj hríb!“

Tak sa aj teda vrátili domov. Vnúčik ukazuje mamičke plný košíček.

Mamka sa poraďuje, akého má výborného hubára. No, deduško si iba zamyslene vzdychne nad prázdny košíkom. „Áno... roky plynú...zostarol som, starnem...“.

Avšak, keď sa nad tým hlbšie zamyslíme, možno nie je pravý problém ani tak v rokoch alebo v hríboch? Veď, predsa, čo je lepšie: prázdny košík alebo prázdna duša?

Zdroj: <http://vozrosdenie.ru/archives/6397>

Pripravila Mgr. Mirka Hojdová

POČULI STE UŽ O NEBESKOM TELEFÓNE ?

Neviem, či počul si o tom, čo je to nebeský telefón?
Len sa trochu zamysli a utíš a hneď to veru pochopíš.
Netreba tu nákladné vedenie,
aby si dostal s nebom priame spojenie.
Aparát je v tvojej izbe postavený,
keď kľakneš k modlitbe,
hneď je zapojený.
Ubehne sekunda či dve,
v nebi sa slúchadlo zdvihne.
Potom môžeš sa vyznať,
vravieť mnoho, nikto ti nepovie,
že hovoríš dlho.
Keď prídeš pokorne v Božej bázni,
nemusíš sa báť či si muž a či žena,
že nebeská linka bude obsadená,
ako sa na zemi stáva,
že sa nám spojenie nedostáva.
Nič podobného sa ver nevytvorí,
keď dieťa s nebeským Otcom prehovorí

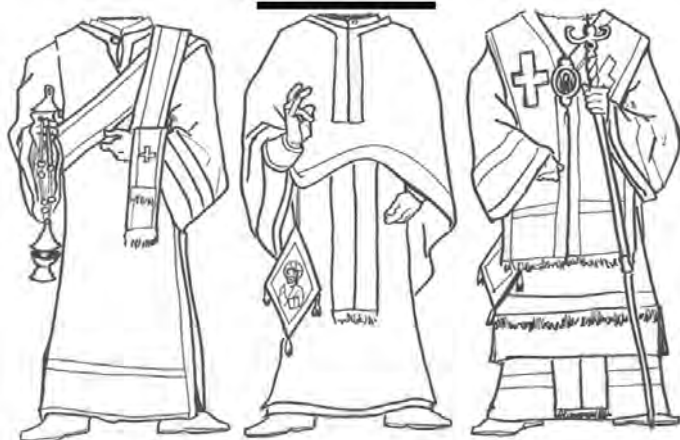
Pripravila Zuzana Sailková

1. Pomôž nájsť dievčatku cestu k Isusovi.

2. Napíš správne komu patrí toto oblečenie ?

1. Nájdi 10 rozdielov na chráme sv. Sávu.

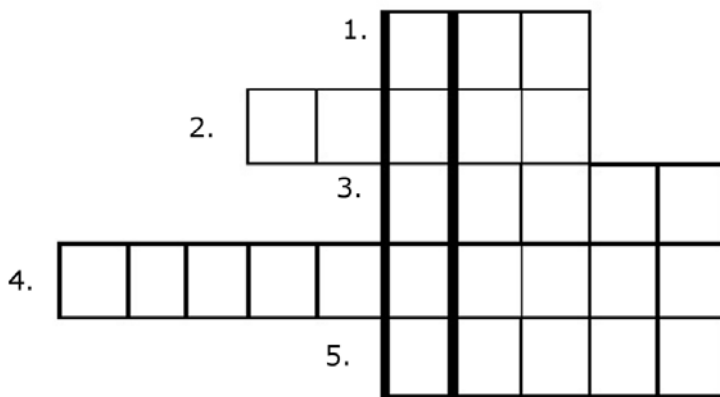

1. Tvojou úlohou je pospájať číselka a uhádnuť kto je tam vyobrazený.

2. Vyplň tajničku .

1. Ako sa volá prvá žena ?
2. Odkiaľ prišli sv. Cyril a Metod ?
3. Ako sa volá zobrazenie svätých (obraz svätých) ?
4. Kde sa nachádza Boží hrob ?
5. Ako sa pôvodne volal sv. Peter ?

Vymaľuj si chrám a zisti ako sa volá .

Ako sa z typického Číňana stal pravoslávny duchovný.

Kňaz Anatolij Kun sa stal prvým človekom za posledných 60 rokov, ktorý rodom pochádza zo samého centra Číny a bol vysvätený na pravoslávneho kňaza. Sám otec Anatolij hovorí, že jeho príbeh je veľmi podobný s príbehom o človeku, ktorý vo Francúzsku doslova „zakopol“ o prah pravoslávneho chrámu a neskôr sa stal kňazom.

Keď bol otec Anatolij (vtedy ešte Kim Čeu Min) vyslaný na štúdium do Moskvy, raz sa mu v čase Paschy podarilo so spolužiakmi navštíviť pravoslávny chrám. V tomto chráme mu podarovali paschálne vajíčko a od toho času sa začal živo zaujímať o pravoslávie. Nakoniec, po preštudovaní množstva kníh o pravosláví a patričnej katechéze, prijal v roku 2013 krst v Honkongu. V tom istom roku nastúpil do Chabarovskej duchovnej seminárie. V tom čase už bol 13 rokov ženatý a vychovával jedného syna.

Žena spočiatku pristupovala k tomuto rozhodnutiu s nepochopením, no neskôr sa v plnosti zhostila

úlohy ženy pravoslávneho kňaza. V meste, kde žijú, sa však nenachádza pravoslávny chrám, avšak ani to ich neodradzuje od neustáleho zachovávania pravoslávnej tradície vo svojich životoch.

Zvláštnosťou je, že mladosť otca Anatolija bola v určitej miere spojená s Ruskom a ruskou kultúrou, pretože po ukončení základného štúdia si sám vybral štúdium ruského jazyka. Do kontaktu s pravoslávím však prišiel až na pobyte v Rusku. Dovtedy sa otec Anatolij zaoberal ekonomikou a dokonca rozbiehal sieť reštaurácií. Ako sám hovorí, v Číne fungujú iné pravidlá ako v Európe. Mladý človek v Číne z objektívnych príčin nemôže byť dlho závislý od svojich rodičov, a preto sa musí rýchlo rozhodnúť, ako naloží so svojím životom. A evidentne študovať ruštinu

popri rozbiehajúcim sa biznise bolo jedno z jeho najlepších rozhodnutí.

Sám hovorí, že v Číne nechodí na verejnosti v kňazskom oblečení, no jeho vzhľad (dlhé vlasy a dlhá brada) vzbudzujú pozornosť. Priznáva tiež, že byť pravoslávnym kresťanom v Číne a Európe je do značnej miery rozdielne. V Číne je nevyhnutné neustále sa prispôbovať modernej dobe. Preto nie je ničím nezvyčajným tzv. „služenie prostredníctvom internetu“. Dokonca

na to vyvinuli špeciálnu aplikáciu, prostredníctvom ktorej sa prenášajú jednotlivé bohoslužby. Sám hovorí, že má pre toto konanie pochopenie, pretože Číňania sú v prevažnej miere introverti a stráania sa prílišného združovania. Takýto spôsob však neberie ako náhradu bohoslužby, ale ako nevyhnutný spôsob misijnej činnosti a rozširovania pravoslavia do sveta.

Kresťania v Číne sa tiež snažia neupadnúť do nemilosti štátneho zriadenia. Dobré vieme o udalosti-

ach, ktoré sa diali pri zosadzovaní krížov z chrámov, sám však dodáva, že pri pravoslávnych chrámoch sa nič také nedialo. Dôkazom toho je, že sa aktívne aj on podieľa na budovaní niekoľkých chrámov, v ktorých, ako sám dodáva, sa bude neustále šíriť pravoslávie po čínskej zemi.

Zdroj: <http://www.pravmir.ru/kak-korennoy-kitaets-stal-pravoslavnyim-svyashhennikom/>

Maroš Hopta

Čo by sa stalo s BIBLIOU keby...

Čo by sa stalo, keby sme s BIBLIOU zaobchádzali rovnako ako so svojim mobilom?

- Keby sme po ňom siahli hneď, ako sa zobudíme?
- Keby sme ho nosili pri sebe v kabelke, na opasku, alebo vo vrecku 24 hodín denne?
- Keby sme sa pre neho vrátili, keď ho zabudneme doma alebo v práci?
- Keby sme sa bez neho nevydali na žiadnu cestu?
- Keby sme ho otvárali zakaždým, keď sme v núdzi?
- Keby sme z neho posielali správy svojim známym?
- Keby sme do neho každú chvíľu nazerali?
- Keby sme mu večer pred zaspáním venovali svoj posledný pohľad?
- Keby sme si ho v noci nechávali na dosah ruky?
- Keby sme ho kúpili svojim deťom, aby sme s nimi boli neustále v kontakte?
- Keby sme bez neho boli celí nesvoji?

Na rozdiel od mobilu, má BIBLIA vždy signál. Spojenie s Bohom funguje kdekoľvek - aj na horách a na otvorenom mori.

Nemusí sa dopredu aktivovať roaming, sadzba za prijaté a odchádzajúce hovory a SMS je rovnaká v každej krajine a nie je treba sa báť, že nám nebude stačiť kredit, pretože Isus Christos už zaplatil za dobitie a služby sú neobmedzené.

Linka nikdy nespadne a batéria je plne nabitá na celý život.

Pripravila Zuzana Sadilková

Starac Paisij a zbožný fotograf

Pokora starca Paisija nedovoľovala, aby ho fotografovali. Ale mnohí, ktorí ho milovali a prechovávali k nemu úctu, sa všemožne snažili odfotografovať ho, aby mali aspoň jednu jeho fotografiu ako požehnanie. A tak tajne či zjavne sa o to pokúšali, keď bol obkolesený ľuďmi, pretože si mysleli, že pred ostatnými nebude vzdorovať. Všetky fotografie, ktoré sú zaradené do tohto albumu, boli urobené jedným z týchto dvoch spôsobov a

stále bez vôle starca Paisija.

Istá zvláštna udalosť sa stala profesionálnemu fotografovi, ktorý sa ho systematicky snažil fotografovať, ale starec sa mu vyhýbal. Raz mu zhorel film na zábere, kde bol starec Paisij, inokedy mu nezasvietil blesk, ale napriek tomu sa mu podarilo urobiť niekoľko dobrých fotografií. Jedného dňa

tento zbožný profesionálny fotograf navštívil kéliu starca Paisija, aby od neho prijal radu, týkajúcu sa jeho duchovného života, a ako mal stále vo zvyku, niesol si so sebou fotoaparát, v ktorom mal nový film s tridsiatimi šiestimi zábermi. Starec mu otvoril, hneď mu s úsmevom zobral fotoaparát z pleca a povedal:

Len ty mi budeš stále robiť fotografie? Postav sa tam k múru, aby som ti aj ja urobil nejakú.

Fotograf sa postavil chrbtom k múru v kélii starca a on vzal fotoaparát, zaujal jeho miesto a začal ho fotografovať, pokiaľ nevyfotografoval všetkých tridsaťšesť záberov na filme.

Vtedy sa v duši fotografa udialo čosi zvláštne. Začal, ako mi sám rozprával, pociťovať, akoby ho postavili k stene na popravu a neustále do neho strieľali. Vo svojej fantázii videl také obrázky, ktoré má odsúdený pred popravou, a cítil sa veľmi zle. Začal byť podráždený. Medzitým starec vyčerpal všetkých tridsaťšesť záberov na filme a keď skončil, povedal svojmu milovanému fotografovi, ukazujúc zároveň, že podrobne vedel, čo sa v tej chvíli odohrávalo v jeho duši.

Videl si? Presne tak sa cítim aj ja, keď stojíš pred mnou a usiluješ sa ma fotografovať.

Toto povedal starec Paisij zbožnému fotografovi. Môj pokorný názor je taký, že starec mal pravdu,

- Otče, prečo utekáš? Kvôli Bohu sa chcem s tebou stretnúť! A starec mu v behu odpovedal:

- Aj ja utiekám kvôli Bohu!

My však v každom prípade cítime potrebu poďakovať sa všetkým,

pretože nemiloval sám seba, ale na druhej strane aj tí, ktorí ho fotografovali zo zbožnosti a bez záujmu na tom zarobiť, mali pravdu. Je to podobný prípad, ako čítame v knihe Paterik: Istý svetský človek sa raz dozvedel o starcovi Teodorovi a rozhodol sa ho navštíviť. Keď ho starec zbadal, kvôli pokore začal utekať, aby sa ukryl. Svetský človek začal bežať za ním a kričal:

pomohli pozbierať všetok tento fotografický materiál – známym i neznámym – prosíme Boha, aby im dal hojnú duchovnú odmenu, pretože vôbec nechceli odmenu peňažnú

Zdroj: Jeromonach Christodoulos Svätohorský, Starec Paisij, Prešov 1999.

Pripravila Zuzana Sadilková

Duchovná abeceda archimandrita Efréma, igumena svätého a čestného monastiera Vatoped (Svätá hora Athos)

duchovníka, ktorý dáva spoločné duchovné rady manželskému páru. Toto je veľmi vážne.

Manželstvo a rodina

Aby sme uchovali jednotu v rodine, je nevyhnutné, aby sme prijali tajinu manželstva – vinčanie. Vo Vatopede často stretávam ľudí a prvé, na čo sa ich pýtam, či sú zosobášení v chráme. Mnohí odpovedajú, že nie, a ja na to odpovedám, že nebudú pristupovať k svätému prijímaniu dovtedy, pokiaľ sa nezosobášia v chráme. Počas komunizmu boli s tým problémy, preto sme robili ústupky (uplatňovali ikonómiu), ale teraz už neexistujú žiadne prekážky. Vy musíte prijať túto tajinu, aby vás spojil Svätý Duch. Jeden z hlavných faktorov jednoty manželstva je Svätý Duch, ktorý schádza na manželov počas tajiny manželstva.

A ešte, čo je veľmi vážne – spoločný duchovný cieľ manželov: posvätenie, svätosť našich duší. Dnes na svadbách želajú veľa šťastia a pozemských bláh, no to všetko je lož! V manželstve bude nie iba šťastie, ale aj zármutok. V tomto spoložití pod ochranou Svätého Ducha budeme trpieť jeden druhého, kvôli láske Christa. A hľa táto vzájomná trpezlivosť (znášanie sa), nám dá radosť i požehnanie a takto budeme pokračovať vo svojej ceste.

Strach

Nikdy a ničoho sa netreba báť. Boh je Otec, a pre nikoho nie je nikdy neskoro (napraviť sa). Na ikonách sú nezriedka vyobrazení svätí, ktorí pred svojím obrátením činili také hriechy, o ktorých je dokonca hanba hovoriť.

Sestry, ničoho sa nebojte. Nebojte sa! S nami Boh! Čujte všetky národy a pokorte sa lebo s nami je Boh/Razumijte, jazýci, i pokarjajte sa, ako s nami Boh! (Ex 8, 9 -10) // Z besedy archimandrita Efréma so sestrami Polockého Spaso – Jefrosinievskeho monastiera//.

Veľký pôst

Veľký pôst je možnosť zahliadnuť do hlbín nášho srdca.

Sťažnosti, urážlivosť a nespokojnosť so svojimi blízkymi je duchovná choroba... Musíme nájsť Christa a vtedy nájdeme i samých seba. Netreba zabúdať, že človek je nesmrteľný a jeho život sa nikdy nekončí. Duša človeka musí zakúšať blahodať Svätého Ducha, je to pre ňu nepostrádateľné. Na veľký žiaľ, že mnohí súčasní ľudia netúžia získať Božskú blahodať.

Viera

Viera je veľkou silou, je kľúčom ktorým človek vchádza do tajín Cirkvi. Christos pred každým zázračným skutkom požadoval od ľudí vieru. Hovorí: „Žena veľký je viera tvoja.“ A inej zas hovorí „Tvoja viera ťa spasila.“ „Dokonca v Izraeli som nevidel takú vieru,“ povedal Christos. Žiaľ dnes sa viera zmenšila.

Ako navrátiť stratenú vieru?

Modlite sa a proste Nebeského Otca, klopte a bude vám otvorené, hľadajte a nájdete. Skutočná viera v Boha je darom božím, pochádza z hora.

Ako sa navrátiť zo stavu, keď som stratil živú vieru v Boha?

Pokáním.

Keď Christos chodil po zemi, reagoval na prosby za vyliečenie blížnych. Prečo dnes nereaguje tak rýchlo ako v Evanjeliu? Čo sa zmenilo?

Naša viera už nie je taká vrúcna.

Vnútny hlas

Tvoj vnútorný hlas je tvoje svedomie. Počúvaj ho. Uchovaj všetko dobré, čo ti hovorí, tak ako včela uchováva med. Buď ako včela. Tam, kde je dym a nečistoty, včela neletí. Tak ja ty, zo všetkého vyberaj, len to najlepšie.

Božia vôľa

Ako žiť podľa Božej a nie svojej vôle?

Podľa vôle Božej žijeme vtedy, ak žijeme poslušnosťou. Je to veľmi jednoducho: treba iba zahodiť dvoje želania a vôľu. Otec Josif, ktorý žil a učil sa veľkého, svätého starca Josifa Isichastu mi hovoril: „Ak by Christos činil svoju osobnú vôľu bol by to hriešne? Ale on to nerobil. Nerobil preto, aby nám ukázal ako treba pokorovať hriechom skazenú ľudskú prirodzenosť.“ (Z besedy zo stretnutia s predstaviteľmi bielo-ruských monastierov).

Ako máme rozsúdiť, či postupujeme podľa Božej vôle, alebo podľa svojej?

V prvom rade nám o tom hovorí naše svedomie. Ak sa vyskytnú nejaké ťažkosti, pýtajte sa svojho duchovníka.

Ak sa všetko uskutočňuje z Božej vôle, vari treba prejavovať nejaké úsilie v tomto živote?

Po páde Adama a po tom, ako sa celá ľudská prirodzenosť poškodila hriechom nedotknutou (nepoškodenou) ostala iba jediná vec – slobodná vôľa. Boh predvída, ale nič nepredurčuje. Preto sa človek bude zodpovedať za svoj výber, za svoje skutky. Nie tak, ako napríklad v Koráne, kde je všetko predurčené.

Ako sa vzdať svojej vôle?

Treba mať pokoru.

Kniha: „Alfavit duchovný archimandrita Jefrema, igumena Svjaščenoj i Čestnojubiteli Vato-ped.“ Moskva 2013

Preklad: jeromonach Alexander

Vo imja Otca, i Syna, i Svjataho Ducha, amiň!

Sláva Isusu Christu!

Dôstojní otcovia duchovní, bratia a sestry v Christu. Dnes by som chcel povedať zopár slov o zlozvyku, ktorému podľahlo mnoho ľudí v dnešnej dobe, a to o fajčení. Hriech, bratia a sestry, je podľa pravoslávnej tradície všetko, čo človeku škodí, čo ho raní, alebo to, čo človeku spôsobuje chorobu. Keďže fajčenie bez akýchkoľvek pochybností škodí zdraviu človeka, je to hriech a zlo. Škodlivosť fajčenia je pritom vedeccky dokázaný a dôkladne preverený fakt. Ak to niekto spochybňuje, nečestne klame seba aj iných. Mnoho ľudí hovorí, že fajčenie je dobré, hlavne, keď sú ľudia nervózni alebo vyťažení, alebo dokonca keď ich niekto nahnevá. Vtedy odrazu všetko zmizne a už je „dobré.“ Ale to nie je pravda. Niektorí dokonca hovoria, že fajčenie nemôže byť hriech preto, lebo tabak stvoril Boh. Toto je nečestná špekulácia, pretože Boh síce stvoril tabak, ale nekázal ho podpáliť a vdychovať dym z neho. Vyhovárať sa na Boha je preto nepekne a rúhavé.

Fajčenie je porušením Božích prikázaní, hoci sa vo Svätom Písme priamo nespomína, pretože Božia vôľa je, aby sme si s láskou pomáhali a nie škodili sebe alebo iným. Všetko záleží na tom, či človek chce rozumieť duchu Božích prikázaní

a Božej vôle. Božou vôľou a prikázaním je všetko, čo nám pomáha a prospieva a proti Božím prikázaniam je všetko, čo bezdôvodne škodí nášmu telu alebo duši. Božie prikázania nie sú rozkazy ani zákazy, ale rady, ako žiť prirodzene, zdravo a najmä dobre. Je pravda, že Božou vôľou je niekedy aj choroba (Jn 11, 4), ale takéto veci treba nechať výlučne na Boha. Iba on vie, čo je pre nás dobré. My sami si chorobu nikdy nesmieme spôsobovať.

Poviem vám pekný a poučný príbeh z knihy o sv. Siluánovi, ktorý žil istý čas v Rusku, kde často navštevoval monastiere. Na jednej takejto ceste sadol si vo vlaku, ktorý bol na železnici, oproti jednému kupcovi. Ten s priateľským gestom otvoril pred ním svoju striebornú tabatierku a ponúkol mu cigaretu. Otec Siluan sa poďakoval za ponuku a odmietol si ju vziať. Vtedy kupec začal hovoriť, či odmieta fajčenie preto, že je to hriech. Ale fajčenie pomáha v pracovnom živote, je dobré prerušiť pracovné napätie a oddýchnuť si na niekoľko minút. Je vhodné viesť pri fajčení vecnú alebo priateľskú debatu a vôbec o priebehu života. Potom mu začal hovoriť o užitočnosti fajčenia a vtedy sa otec Siluan rozhodol povedať: „Pane, pred tým, ako si vezmete a zafajčíte cigaretu, pomodlite sa, povedzte jedno, Otčenáš.“ Kupec sa pozrel a povedal, že modliť sa pred fajčením to sa nejako nepat-

rí. A Siluan povedal: „Každú vec, pred ktorou sa nepatrí modliť sa, je lepšie nerobiť.“ A pretože každý úprimne modliaci sa človek určite

cíti, že pomodliť sa za dobré fajčenie je nezmysel, netreba to robiť.

Amiň! Christos posredi nás!

Pripravil Daniel Havaj

POZVÁNKA

Pravoslávna cirkevná obec v Sabinove
a Bratstvo pravoslávnej mládeže na Slovensku –
Syndesmos, skupina Sabinov

s požehnaním Jeho Blaženosti Rastislava,
arcibiskupa prešovského, metropolitu českých krajín a
Slovenska
vás pozýva na púť zo Sabinova do Ľutiny pri príležitosti
sviatku

Uspénija Presvjatýja Bohoródici,

ktorá sa uskutoční dňa 27.8.2016 s týmto programom:

8.15 – privítanie účastníkov púte.

8.30 – svätá liturgia. Po svätej liturgii občerstvenie
pútnikov.

11.30 – odchod pútnikov zo Sabinova do Ľutiny.

Tešíme sa na vašu účasť a spoločné modlitby.

Duchovní a veriaci PCO v Sabinove

Duchovný správca PCO v Sabinove:

Jerej Mgr. Vasyľ KUZMYK, PhD.

Kontakt: tel. č.: 0908 879 835

mail: vasyi.kuzmyk@gmail.com

Vedúci skupiny BPM v Sabinove:

Mgr. Tomáš PALEŇČÁR

Kontakt: tel. č.: 0911 011 974

mail: palencar.t@centrum.sk

Vo imja Otca, i Syna, i Svätého Ducha. Amiň!

Slava Isusu Christu!

Dôstojní otcovia, drahí bratia a sestry. V dnešnej kázni by som Vám rád povedal pár slov o veci, ktorá trápi každého z nás. Je to vec, s ktorou sa stretávame denno-denne. Je to lenivosť.

Lenivosť by sme mohli vysvetliť ako opak činnosti. Je to nečinnosť v duchovnej, pracovnej alebo aj v inej oblasti. Zo svetského hľadiska ide o snahu vyhnúť sa

Samotní svätí otcovia hovoria, že lenivosť je najväčšou prekážkou duchovného rastu a pomocou lenivosti a pýchy najrýchlejšie sklzáme k hriechu. Lenivosť je prejavom duchovnej slabosti a beznádeje. Bojovať s ňou je veľmi jednoduché. Zbaviť sa jej je jednoduché aj pomocou príkladov a rád. Napríklad múdry Šalamún radí brať si príklad z takého malého zvieratka ako je mravec. V knihe prísloví hovorí tento nádherný príbeh: „Choď, pozri sa na mravca, lenivec, pozri naň ako pracuje a staň sa múdрым. Nestojí nad ním

mu, neustále hľadať najľahšie riešenie či únik a nechota hľadať zložitejšiu cestu k napredovaniu. Dnes by som však rád rozprával o duchovnej lenivosti.

ani veliteľ, ani vedúci, ani nikto a aj napriek tomu si zbiera svoju potravu a stará sa o svoju obživu. A čo ty, lenivec? Dokedy budeš spať? Kedy vstaneš od svojho sna?“

Strániť sa lenivosti pomáha aj dobré poučenie a uvedomenie si, že je to jednoducho duchovná záťaž človeka. Táto choroba sa dá veľmi dobre liečiť. Stačí si len uvedomiť, že lenivosť je hlúposť a blud. Na takéto vyličenie od tohto neduhu dáva pekný príklad opäť Šalamún vo svojej knihe prísloví: „Keď som prechádzal okolo poľa, ktoré patrilo lenivému človeku a okolo vinohradu, ktorý patrilo človeku nerozumnému, všimol som si, že všetko toto je zarastené trňom, celý priestor bol zarastený žihľavou a kamenná ohrada bola celá rozrušená. Vtedy som sa na to všetko pozrel, zmenil som svoje rozmyšľanie a dostal som výborný príklad.“

Predstavme si, že akýmsi heslom mníšskeho života je ora et labora, teda modli sa a pracuj. Mníšsky život by mal spočívať v neustálej modlitbe, neustálom rozhovore s Bohom a práci, ktorou sa má mních zaoberať, aby nemal voľný čas a teda neupadal do lenivosti a hriechu. Aj svätí otcovia odporúčajú neustále sa modliť a vykonávať nejakú činnosť tak, aby nám ostávalo čo najmenej voľného času. Iba tak dokážeme úspešne bojovať s lenivosťou a budeme tak predchádzať padaniu do hriechu.

Prepodobný Antonij optinský hovorí, že je potrebné utešovať svoju dušu čítaním duchovných kníh, myslením na večnosť a modlitbou. Hovorí konkrétne toto: „ sťažuje-

te sa, že ste leniví a vaša duša je nespokojná a hriešna. V takom prípade je potrebné zastaviť šírenie tejto choroby, začať vnímavo čítať duchovné knihy, myslieť na večnosť a vždy mať na perách hoci aj krátku modlitbu, hovoriac Bohu toto: Bože, zober odo mňa moju lenivosť, moje hriešne myšlienky odo mňa, porúhané srdce strachom uzdrav a zmiluj sa nad mnou!“ Lebo je potrebné si uvedomiť, že bez pomoci Božej nezvládame nič, tak ako je napísané, že bez vôle Božej by nám ani vlas z hlavy nevypadol.

Na záver by som nám všetkým, bratia a sestry, chcel popriať, aby sa nám modlitbami a Božím milosrdenstvom darilo bojovať s týmito neduhmi, aby sme dosiahli odmenu na nebesiach a kráľovstvo nebeské.

Amiň! Christos posredi nas!

Zdroje:

Marek Ignacik: Poučenia starcov Optinskej pustovny

Kolektív

autorov:

Добротолюбие.

<http://www.pravoslavie.ru/put/59963.htm>

<http://www.pravmir.ru/chto-takoe-len-i-kak-s-nej-borotsya/>

Pripravil Maroš Hopta

Igumen Pavel (Gorškov)

Igumen Pavel (Gorškov)
1941-1944

Pred niekoľkými rokmi na sviatok Zvestovania Presvätej Bohorodičky prišla do Pskovsko-pečerského monastiera dobrá správa o rehabilitácii bývalého správcu monastiera - igumena Pavla (Gorškova), ktorý spravoval monastier v ťažkých časoch Hitlerovej okupácie. V miestnom múzeu, nachádzajúcim sa pri svätej bráne monastiera, mnoho desaťročí bola predstavovaná expozícia s materiálmi o domnejšej spolupráci otca Pavla s hitlerovcami.

V októbri 1944. roku, onedlho po oslobodení peče, 80 - ročný igumen monastiera bol arestovaný, odoslaný cez konvoj do Leningradu a tam pri porušení všetkých noriem súdnictva odsúdený na 15 rokov. Čoskoro starec vo väzenskej nemocnici v Krestach zomrel. A teraz je po 52 rokoch rehabilitovaný, ospravedlnený ako nevinný „pre nedostatok dôkazov“. No usídlenci monastiera dobre vedeli, že starec je pred Bohom i vlasťou čistý vo svojich skutkoch.

Je zaujímavé, že vo svojom „poslednom slove“ na súde otec Pavol povedal, že je „čiasťočne“ vinný, ale hlavne v tom, že „bojoval s bezbožníkmi.“ Ako „bojoval“? Tak ako to prislúcha ozajstnému kresťanovi a dobrému pastierovi:

pešo, s paličkou v ruke a kapsou na pleciah

prechádzal pskovskú guberniu, „navštívil sto dedín a sto škôl“ – kázal o láske a o Christovi, ktorý je Láska. „Tlačili sa mi slzy do očí., bál som sa a počítal som s tým, že nechať deti bez Boha nemôžem... Keby červená armáda prišla s krížom, všetko by bolo inak...”

Igumen Pavel (svetským menom Peter Michailovič Gorškov) sa narodil v Petrohrade v roku 1867.

Postrih na mantiu prijal v 1888 roku v Sergijevskej pustovni pod Petrohradom, kde duchovne zápasil prvých tridsať rokov svojho mníšskeho života. Ďalej Božou prozreteľnosťou niesol svoje inočeské poslušanie v Estónsku – ako kňaz v Jurjeve, potom ako duchovník v Pjuchtinskom ženskom monastieri a opäť v Tape a Mustveji, a od 1937. roku vykonával hodnosť zástupcu predstaveného v Pskovsko-pečerskom monastieri.

Povahou bol otec Pavol veľmi aktívny a súcitný k ľuďom. Ešte v roku 1921 v Jurjeve organizoval spoločenstvo „Разумный досуг“ a potom celý svoj život horúcou modlitbou, nadchýnajúcimi kázňami, krvopotnou dennodennou prácou a pomocou blúdiacim bojoval za upevnenie v národe triezveho spôsobu života. Začínal s organizáciou „Первой Российской Сергиевой трудовой школы трезвости“, ktorá sa nachádzala v dvoch im postavených budovách.

Pri škole bolo vlastné dedinské hospodárstvo a dielne. Za túto misiu triezvosti otec Pavol dostal 14 vyznamenaní, medzi ktorými boli dve veľké medaily z Talianska a zlatý kríž s ozdobami od duchovných úradov.

Po roku vojny ho bratia monastiera vybrali za svojho správcu. On i napriek vysokému veku prijal tento ťažký kríž. Vďaka jeho vyberanému a rozumnému správaniu k okupačnému režimu sa zachránili bratia, monastier a všetky svätyne a cennosti.

- „Je mi ťažko, otec Simeon, - zveroval sa bratskému duchovníkovi, starcovi jero-schimonachovi Simeonovi, nemám síl. Bolo by možné vzdať sa svojej funkcie a odísť?“

- Komu je dnes ľahko? – so vzdychom poznamenal starec. A položiac ruku na hlavu správcu, povedal: - „Ani na to nepomysli, v monastieri teraz niet nikoho, kto by ňa mohol nahradiť, trp!“

A igumen trpel, čo ako ťažko mu bolo. Spoliehajúc sa na Božiu milosť, svojou vierou posilňoval iných a dokonca organizoval potravinovú pomoc produktmi zajatcom červej armády vo vojenskom tábore číslo № 134 mesta Pskov, chorým a prestárlym invalidom pskovska a chudobincu v Zaveličje. Nachádzajú sa svedectvá o tom, že počas vojny sa v monastierskych jaskyniach ukrývali sovietski prieskumníci. Jeden z nich (Novikov) pri návšte-

ve monastiera v roku 1984 osobne potvrdil tento fakt.

V prvom období po oslobodení Pskovska od Nemcov otec Pavel bol dokonca zakomponovaný do komisie vytvorenej v Pskove, po vyšetrovaní zločinov okupantov v Pskovsku.

Potom nasledoval neočakávaný arest, starec-podvižník bol očiernený, vydaný na Golgotu nespravodlivého súdu, pretrpel opovrhnutie a mučenícku smrť v okovách leningradského väzenia politických väzňov.

Archimandrita Pavol (Ponomarev), terajší metropolita minský a zaslavský, patriarši exarcha celého Bieloruska, počas svojho pôsobenia správcu pečerského monastiera (v rokoch 1988-92) otvoril otázku o rehabilitácii igumena Pavla (Gorškova). „My veriaci, (písal vladyka prezidentovi ruskej asociácie obetí politických represii), sme presvedčení, že otec Pavel za svoj dobrý život a nezameniteľnú pastiersku službu je Bohom ospravedlnený, ale pre ľudí v pečerskej zemi je dobré, aby vedeli o jeho občianskom a kňazskom podvihu“.

Igumen Pavel bol rehabilitovaný v roku 1997.

čtec Marek Cicu

Biskup Ján (Bulin)

Biskup Ján (Bulin)
1920-1932

20. februára 1920 do monastiera prišiel nový správca – jeromonach Ján (Bulin). 23. (6.) decembra toho istého roku bol povýšený na čin archimandritu. V r. 1926 (12. apríla) bol chirotonizovaný na biskupa v katedrálnom chráme Alexandra Nevského v Talline (Revele). Bol hlavou monastiera do septembra 1932.

Biskup Ján (Nikolaj Alexandrovič Bulin) sa narodil 1. marca 1893 v rodine robotníka. Jeho predkovia boli prisťahovalci z Donu. Imperátorka Jelizaveta presťahovala 220 rodín z Dona do Rjapinu (Estónsko) kvôli práci v závode na výrobu papiera. Títo presídlenci si zriadili svoje vlastné osídlenie, v ktorom bol pre nich postavený pravoslávny chrám v česť svätých uhodníkov Zachariáša a Alžbety.

Nikolaj Bulin ukončil rižský duchovný seminár v r. 1915 a v tom istom roku postúpil do petrohradskej duchovnej akadémie. Bol vzatý na front v r. 1916, ale už v r. 1917 bol oslobodený z armády a vrátil sa do akadémie. V r. 1918 v druhom ročníku akadémie Niko-

laj Bulin bol postrihnutý na mnícha s menom Ján.

Postrih na mnícha vykonal rektor akadémie biskup Anastasij a 12. mája toho istého roku ho rukopoložil na diakona v akademickom chráme. 12. augusta 1918 na liturgii v Sväto-Trojickom katedrálnom chráme Alexandro-Nevskej Lavry bol rukopoložený na jeromonacha. Rukopoloženie vykonal Vysokopreosvietený Benjamín, metropolita petrohradský agdovský. Koncom roku 1918 sa jeromonach Ján vrátil do vlasti a bol ustanovený arcibiskupom pskovským Jevsevijom do Začernje za kňaza.

Jeromonach Ján sa preukázal ako energický správca Pskovsko-pečerského monastiera. Aktívne sa angažoval na jeho znovuoobnovení.

Stav monastiera bol veľmi zložitý, monastier sa nachádzal takmer v úpadku, bol zničený a privedený do biedneho položenia. Hospodárstvo, ktoré bolo jediným zdrojom existencie monastiera, bolo zničené. Pôda zhabaná, budovy prestarlé, strechy tiekli, steny sa rúcali. Jedáleň bola používaná ako kasáreň pre roty estónskych vojsk.

Horné poschodie domu predstaveného bolo prevedené pod správu svetského sudcu, kde i žil. Spodné poschodie domu zastával pozemkový výbor. Správca sa tlačil v maličkých izbách Lazarevskej budovy.

Bratov bolo málo: prestarlí mnísi, niekoľko diakonov, poslušníkov. Ale starostlivosťou biskupa Jána všetko začalo postupne naberať potrebný vzhľad. Bola vykonaná celková rekonštrukcia všetkých obývaných budov po vysídlení svetských obyvateľov. Jedáleň a dom predstaveného boli zrekonštruované. V r. 1924 bola vykonaná celková rekonštrukcia sretenského chrámu a v r. 1927 celková veľká rekonštrukcia Uspenského katedrálneho chrámu.

Vykonaná veľká vnútorná rekonštrukcia v tom istom Uspenskom chráme. Celkovo zrekonštruovaný Michailovský katedrálny chrám vo vnútri. V r. 1930 bolo postavené nové kamenné schodište miesto dreveného - od Michailovského katedrálneho chrámu dole k centru monastiera.

V auguste 1929 v Pskovsko-pečerskom monastieri sa uskutočnil druhý zjazd RSCHD. Predstavený monastiera, biskup Ján, bol dušou zasadnutia a v mnohom, vďaka jeho duchovnému vedeniu, zjazd podľa slov jeho účastníkov sa zmenil na „veľký vzlet viery a lásky... roztopil ľad nachladnejších sŕdc, urobil veriacimi neveriacich, ukázal zmysel života tým, ktorí ho

hľadali a objasnil žiariacu pravdu sviatku Pravoslávia.“

Druhou zásluhou biskupa Jána okrem návratu k poriadku monastiera bolo jeho zastupovanie ako poslanca estónskeho parlamentu za ruskú cirkev a za biednych v tých ťažkých časoch. Národnostných menšín v Estónskej republike bolo mnoho, no najviac bolo ruských. Biskup Ján zobral na seba kríž záštity zbedačených ruských krajanov a ruských cirkví. Aj v tomto je jeho veľká zásluha pred vlasťou. V pečerskom kraji bolo 32000 ruských a ešte 15000 setu, a všetky boli pravoslávne a pri výbere do parlamentu hlasovali za biskupa Jána. A on bol hodným ich dôvery. Keď sa riešila otázka estónskeho parlamentu o zatvorení Alexandro-Nevského katedrálneho chrámu v Talline, biskup Ján sa postavil na jeho ochranu. Nehľadiac na silný nápor stúpenecov zničenia pravoslávneho katedrálneho chrámu, návrh zákona zamietli.

7. júla 1923 pravoslávna cirkev Estónska vstúpila do jurisdikcie konštantinopolského Patriarchu, čo sa protivilo duchu kresťanskej lásky a popieralo všeobecné princípy cirkevného práva. Veľmi charakteristickým pre vnútorné rozpoloženie pravoslávnej cirkvi v Estónsku v čase jej prebývania v jurisdikcii konštantinopolského patriarchátu bol konflikt vzniknutý koncom 20. rokov v spojení s majetkovým položením

Pskovsko-pečerského monastiera. Oddávna najcennejší hnutelný i nehnuteľný majetok monastiera bol jeho vlastníctvom. Opierajúc sa o zákon Estónskej republiky o odstránení stavovských majetkov, prijatý 12. novembra 1925, Synoda pravoslávnej cirkvi v Estónsku vo februári 1928 vyžadovala od predstaveného monastiera, biskupa pečerského Jána (Bulina), zaregistrovať majetok na meno Synody, aby nemohlo byť prevedené v prospech štátu. Biskup Ján, bratia monastiera a pravoslávni veriaci pečerského kraja a Estónska prijali tento fakt ako zásah do monastierskeho vlastníctva a postavili sa proti zákonu.

V júni 1932 bol realizovaný v Talline Snem pravoslávnej cirkvi v Estónsku, množstvom hlasov

estónskych členov vydal uznesenie o preložení biskupa pečerského Jána na, neobsadenú od roku 1927, Narvskú katedru. Napriek protestu Preosvieteného, mu bolo predpísané opustiť Pskovsko-pečerský monastier. Biskup Ján (Bulin) v decembri 1932 bol uvoľnený na odpočinok a mal zákaz slúžiť.

Keď v roku 1940 prešlo Estónsko pod zriadenie ZSSR, 18. októbra bol arestovaný a 8. apríla 1941 leningradský krajský súd podľa článku 58-4 VK PCΦCP odsúdil biskupa Jána na trest smrti zastrelením. Rozsudok bol vykonaný 30. júla 1941 v Leningrade. 22. apríla 1992 biskup Ján bol rehabilitovaný.

čtec Marek Cicu

A decorative border with intricate floral and scrollwork patterns, framing the text in the lower half of the page.

*Mysel človeka si premyslí
cestu, ale Hospodin riadi
jeho krok.*

Prísl. 16,9

Bohoslovec na cestách

Svätá hora Grabarka

Keďže sa práve nachádzame v letnom období, ktoré je plné pútí, chcel by som Vám priblížiť miesto, ktoré je možno aj mnohým z vás známe ale určite sa nájde niekto kto tam ešte nebol. Tým miestom je svätá hora Grabarka v Poľsku. Zaujímavé miesto samé o sebe je ešte zaujímavejšie na sviatok

Premene-
nia Pána
teda Pre-
obraženia.
P o i n t a
tejto púte
je po slo-
vách Isu-
sa Chris-
ta: „kto
má chce
nasledo-
vať, nech
v e z m e
svoj kríž

a ide za mnou“. Púte sa začínajú z rôznych miest, napríklad z mesta Białystok, kde sa púť začína na okraji mesta pri Pravoslávnom chráme, kde každý buď už s prineseným krížom alebo kupeným na mieste sa vydáva na týždňovú púť, ktorá má približne sto kilometrov. Ide sa samozrejme pešo s modlitbou na perách. Úprimne musím povedať, že je to ťažká púť ale absolvujú ju od najmenších po naj-

starších tisíce ľudí dokonca si spomínam na jednu pani

Máriu ktorá púť absolvovala stále každý rok bosá a s dvoma taškami v rukách. Bolo to veľkým povzbudením, keď človek už nevládal a zbadal tú paniu Máriu, hneď nabral energiu a pokračoval ďalej. Celkovo je táto púť plná príjemných zážitkov a spomienok. Prichádzajú tam ľudia z rôznych krajín sveta a je to dobrá príležitosť

nájsť a
z o z n á -
miť sa s
p r a v o -
slávnymi
kresťan-
mi z celé-
ho sveta.
K a ť d ú
noc sa
n o c u -
je buď v
s t a n o c h
alebo po

domoch u veriacich. Keď sa dorazí na miesto k monastieru, začína sa obchodom okolo chrámu po kolenách. Pokračuje sa slúženiami po celú noc. Nie je to jediná púť, ktorá sa v lete koná ale stojí za to absolvovať si aj celú týždňovú púť. Komu však nevystačujú sily nech sa aspoň zúčastní bohoslužieb na samotný sviatok.

Pripravil Matúš Rošič

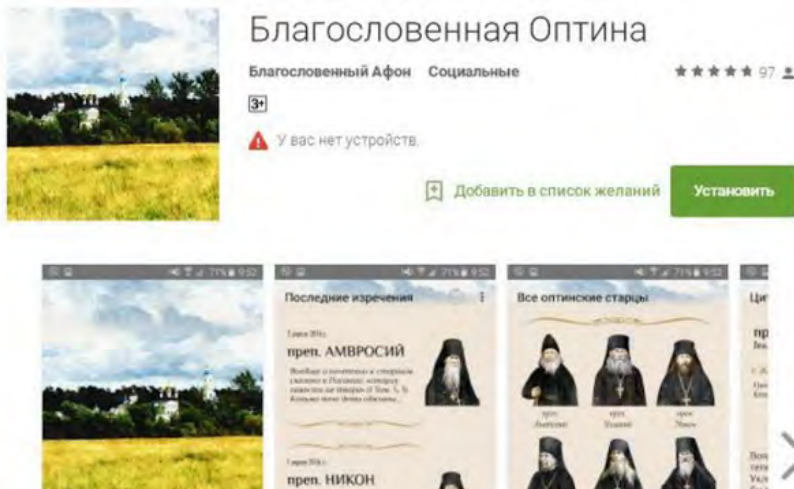
Čo internet dal

V týchto dňoch vychádza nová pravoslávna aplikácia z dielne ruských programátorov!

Táto aplikácia má názov „Blahoslovennaja Optina“ a ide o mobilnú aplikáciu, ktorá po stiahnutí do smartfónu alebo tabletu prináša používateľovi na každom dennej báze určitý citát a pouče-

duchovnú pomoc v podobe citátov optinských starcov na zamyslenie. Aplikácia dokonca ponúka možnosť prispôbenia zobrazenia pre slabovidiacich, čím sa stáva aplikáciou so širokým záberom používateľov týchto zariadení.

Projekt je realizovaný s blahoslovením námestníka Optinskej

nia z diel optinských starcov. Ide o unikátne dielo, ktoré sa podarilo vytvoriť ruským programátorom. Inšpirácia prišla zo sveta mobilných aplikácií v oblasti motivačných projektov, ktoré fungujú na podobnej báze. Takéto podobné aplikácie prinášajú ľuďom rôzne motivačné citáty, väčšinou zo sveta významných autorov či osobností pôsobiacich vo svetských sférach.

Táto aplikácia je akýmsi náprotivkom spomínaných svetských aplikácií s cieľom priniesť používateľom inteligentných zariadení

pustovne archimandritu Benedikta (Peňkova). Projekt je nadväznosťou na podobnú iniciatívu, ktorá v roku 2011 spojila vyše 200 tisíc ľudí, ktorí si prostredníctvom SMS komunikácie posielali rôzne citáty optinských starcov.

Pre stiahnutie aplikácie je nevyhnutné zadať v Apple Store alebo Google play slovné spojenie: „Blahoslovennaja Optina“.

Pripravil Maroš Hopta

Prednes duchovnej poézie, prózy a spevu v Medzilaborciach

Dňa 4. júna 2016 sa v Detskom domove sv. Nikolaja uskutočnil tradične, tentorok už 11. ročník prednesu duchovnej poézie, prózy a spevu. Súťaž začala molebnom v kaplnke za všetkých, ktorí nabrali odvalu a prišli sa s nami podeliť o svoje príspevky. Privítali sme

mládežníkov z Košíc, Humenného, Soboša ale aj domácich z okresu Medzilaborce. Najmladším súťažiacim bol 2-ročný Janko Spišák z Košíc, ktorí nás prekvapil svojím milým prejavom - spevom tropára sv. Paschy. Porota v zložení predsedkyne - m. Kvetoslavy Zálevskej, o. Miroslava Gubu a m. Anny Dercovej mala čo robiť,

aby vybrala tých najlepších. Samozrejme, poklon a veľké ĎAKUJEM patrí všetkým súťažiacim práve vďaka tomu, že sa pripravovali, prišli a našli odhodlanie, aby odprednášali pred publikom. Víťazom srdečne blahoželáme a ďakujeme všetkým, ktorí svojou prítomnosťou spríjemnili toto krásne duchovné stretnutie. Dúfame, že o rok sa opäť uvidíme a privítame čo najviac mládežníkov. Sláva Bohu za všetko!

(Organizátori)

Deň detí v Prešove

Dňa 18.6.2016 sa už tradične po niekoľký krát v priestoroch Pravoslávnej bohosloveckej fakulty v Prešove uskutočnil Deň detí, ktorý pre všetky deti pripravuje a organizuje Bratstvo pravoslávnej mládeže na Slovensku – SYNDESMOS. Hoci sa tento rok nezúčastnil taký počet detí ako po minulé roky, tento fakt neubral na kráse tohto podujatia. Množstvo atrakcií a možností pre deti, ktoré BPM vytvorilo deti živo zaujali. Taktiež sa v priestoroch Pravoslávneho kňazského seminára uskutočňovali pravidelné prednášky s cieľom čo najviac priblížiť deťom svet Pravoslávia. Za tento vydarený deň, najmä počasie, ktoré bolo nádherné slnečné sa chceme poďakovať Hospodu Bohu, prezidentke BPM Jozefíne Polako-

vičovej, ktorá svojím obrovským odhodlaním a chcením obrovskou mierou prispela k zorganizovaniu takejto akcie a v neposlednom rade všetkým otcom duchovným, ktorý vyslyšali naše pozvanie prišli podporiť túto akciu aj so svojou mládežou. Daj Vám Boh zdravia!

Púť z Medzilaboriec do Krásneho brodu

Dňa 26.6.2016 sa konala púť z Medzilaboriec do Krásneho brodu. Táto svätá udalosť sa začala o ôsmej hodine molebnom v chráme Svätého Ducha, po ktorom bezprostredne nasledovala púť. Bolo nás 13, z toho dvaja duchovní. Táto púť sa koná aj z dôvodu prazdnika Krásnobrodskéj ikony Presvätej Bohorodičky, ktorú nám niesli dvaja chlapci vpredu za spievania tropáru a kondaku, ktorý napísal otec Miroslav Pirchala.

Hoci to nie je veľká udalosť a hoci nás nebolo veľa, pre nás to má obrovský význam, pretože pokračujeme v tradícii, kedy naše babky a dedkovia konali takéto púte ku

Krásnobrodskému monastieru, kde ich bolo stovky. Toto však v súčasnosti nie je možné, pretože tento monastier, niekedy pravoslávny, teraz vlastní gréckokatolíci. Avšak my sme sa nenechali odradiť ich počínaním a obnovením týchto pútí sa snažíme oslavovať Boha naďalej. Našu púť končíme Liturgiou v pravoslávnom chráme v Krásnom Brode.

Preto určite budeme radi, keď podporíte našu púť, ktorá má hlboký význam, ale bližšie o histórii púte a krásnobrodského monastiera sa dozviete až pri vašej účasti na tejto púti. Preto neváhajte a pridajte sa k nám na budúci rok, ak nám Hospodin požehná dožiť sa. Sláva Bohu za všetko. BPM Medzilaborce

Ľuboš Savčák

Zbudská Belá

Dňa 12.6.2016 sme sa na pozvanie o. Vasile Schirtu zúčastnili osláv chrámového sviatku v obci

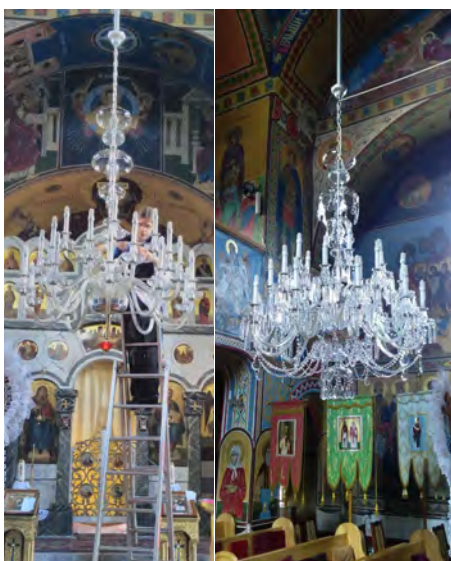

Zbudská Belá. Liturgiu spoluslúžili otcovia duchovní Ján Rusín spolu s o. Vasile Schirtom a jeromonachom Alexandrom (Haluškom), bývalým prezidentom a súčasným viceprezidentom BPM – SYNDESMOS Slovensko. Sme veľmi radi, že sme svojou prítomnosťou, spevom a kantorovaním utrene mohli prispieť ku skrášleniu tohto nádherného dňa. Preto vďaka patrí Hospodu Bohu, otcom, ktorí nás pozvali na tento nádherný sviatok a taktie všetkým Zbudsko – Beľanom, ktorí nás srdečne privítali vo svojom malebnom chráme.

Brigáda Medzilaborce

Dňa 16.6.2016 sme sa traja bohoslovci (Milan Petrisko, Ľuboš Savčák a Maroš Hopta) rozhodli zor-

ganizovať menšiu brigádu, pri ktorej sme sa snažili skrášliť chrám Sv. Ducha v Medzilaborciach, ktorý je svojou krásou a veľkoleposťou bezpochyby jednou z dominant nášho východoslovenského regiónu. My bohoslovci sa aj takýmto spôsobom neustále snažíme byť čoraz častejšie bližšie k nášmu pravoslavnému národu, aby aj takýmto spôsobom sme mohli pomáhať tam, kde to veriaci potrebujú. Preto by sme sa chceli poďakovať o. Alexandrovi Zalevskému za pomoc a taktiež dúfame, že sa nám našou malou prácou podari

lo pomôcť PCO Medzilaborce a taktiež jej veriacim.

Bohoslovci

Vedenie Úradu Eparchiálnej rady
Michalovsko – košickej pravoslávnej eparchie
v Michalovciach a Pravoslávna cirkevná obec
v Nižnej Rybnici si Vás dovoľujú pozvať na
celoeparchiálne duchovné slávnosti, konané v česť
ZOSNUTIA PRESVÄTEJ BOHORODIČKY pred
kópiou divotvornej klokočovskej ikony Matky Božej v
Nižnej Rybnici.

Tieto slávnosti sa uskutočnia v dňoch **20. – 21.**
AUGUSTA 2016 za účasti **Jeho Vysokopreosviatenosti**
vладыку Juraja, duchovenstva a veriacich michalovsko – košickej eparchie.

* * * * *

PROGRAM CELOEPARCHIÁLNYCH SLÁVNOSTÍ:

Sobota 20. 08. 2016

17: 00 hod. Privítanie pútnikov, mariánske piesne

17: 45 hod. Privítanie vладыку Juraja

18: 00 hod. Vsenočné bdenie

21: 00 hod. Jeleopomazanie – pomazanie chorých

23: 00 hod. Akafist k spravodlivým rodičom Presvätej Bohorodičky Joachimovi a Anne

00: 00 hod. Kánon a modlitby k sv. prijímaniu

Nedeľa 21. 08. 2016

01: 00 hod. Sv. liturgia

03: 00 hod. Moleben o zdravie a Božie požehnanie, panychídy

04: 00 hod. Akafist k Zosnutiu Presvätej Bohorodičky

05: 00 hod. Časy – Prvý a Tretí

06: 00 hod. Moleben k Presvätej Bohorodičke, mariánske piesne

08: 30 hod. Privítanie vладыку Juraja

09: 00 hod. Slávnostná archijerejská liturgia s obchodom okolo chrámu a čítaním Evanjelii

**Nech Všemilostivý Boh, na príhovor Presvätej Bohorodičky,
Ktorá cez Svoju Klokočovskú ikonu na nás vylieva prehojné Božie milosti i všetkých
svätých sa nad nami zmiluje a spasí nas!**

Podmienky prijímacieho konania

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Kontakt:

Masarykova 15, 080 01 Prešov
Tel.: 051/ 7721 216
e-mail: helena.kuzanova@unipo.sk

www.unipo.sk/pravoslavna-bohoslovecka-fakulta
www.unipo.sk

Termín podania prihlášky (1.,2. stupeň) do: 30. 4. 2016
Termín podania prihlášky (3. stupeň) do: 31. 5. 2016
Termín prijímacieho konania: 3. 6. 2016
Termín podania prihlášky (2. kolo) do: 15. 8. 2016
Termín prijímacieho konania (2. kolo): 25. 8. 2016
Poplatok za prijímacie konanie: tlačенá prihláška - 34 €
elektronická prihláška - 20 €

Banka: Štátna pokladnica
Variabilný symbol: 106003
Konštantný symbol: 0558
Účet: 7000066503/8180
IBAN: SK 158180 000 000 7000066503
BIC, SWIFT: SPSRSKBAXXX

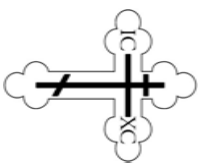
Adresa na zaslanie poplatku: Prešovská univerzita v Prešove, Ekonomický útvar,
Ul. 17. novembra 15, 080 01 Prešov

Adresa na zaslanie prihlášky: Prešovská univerzita v Prešove, Pravoslávna bohoslovecká fakulta,
Masarykova 15, 080 01 Prešov

1. Akreditované študijné programy:

Vysvetlivky: **FŠ** – forma štúdia, **D** – denná, **E** – externá, **T** – udelený akademický titul,
R – štandardná dĺžka štúdia v rokoch

Akreditované študijné programy:		FŠ	T	R
preventívna sociálna práca	(1. stupeň)	D	Bc.	3
charitatívna a sociálna služba	(1. stupeň)	D/E	Bc.	3/4
charitatívna a sociálna služba	(2. stupeň)	D	Mgr.	2
pravoslávna teológia	(spojený 1. a 2. stupeň)	D	Mgr.	5
pravoslávna teológia	(3. stupeň)	D/E	PhD.	4/5
charitatívna a sociálna práca	(3. stupeň)	D/E	PhD.	4/5
Rigorózne konanie v študijných odboroch:				
pravoslávna teológia			ThDr.	
sociálna práca			PhDr.	

Pozvánka

Pravoslávna cirkevná obec v Lutine s požehnaním Jeho Blaženosti metropolitu Rastislava, arciepskupa prešovského, metropolitu českých krajín a Slovenska srdečne pozýva všetkých duchovných a veriacich Prešovskej eparchie

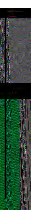
na

Mariánsku púť do Lutiny,

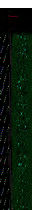
ktorá sa uskutoční 27. – 28. augusta 2016
pri príležitosti sviatku

Zosnutia Presvätej Bohorodičky

Program:

- 16:50 Privítanie pútnikov
- 17:00 Posvätenie vody pri studničke
- 18:00 Vsenočné bdenie
- 20:30 Osobná modlitba, Mariánske piesne, Program mládežníkov
- 21:30 Akafist Uspenia Presvyätyja Bohorodiči
- 23:00 Molebny a Panychidy
- 24:00 Čítanie Pravidiel – Modlitby k sv. prijímaniu

- 01:00 Osobná modlitba, Mariánske piesne
- 01:30 Akafist sv. Ludmily
- 02:30 Prvá sv. liturgia
- 06:00 Druhá sv. liturgia
- 08:30 3. a 6. čas
- 09:00 Slávnostná svätá liturgia

prot. **Dimitrij Paster**
duchovný správca cirkevnej obce

ARCIDEKANÁT PRE OKRESY SNINA A HUMENNÉ

PRAVOSLÁVNÁ CIRKEVNÁ OBEC ULICKÉ KRIVÉ

A

vás
v dňoch 18.-19. 08. 2016,
pri príležitosti arciepiskepských osláv eucharistického sviatku
Preobrazenia hospodina nášho Ihsasa Christa,
pozývajú

na odpustovú slávnosť, spojenú s 9. púťou
z Ulicia do Ulicského krivého
ku kaplnke Ľgumena Iľnatiľa (Čokinu).

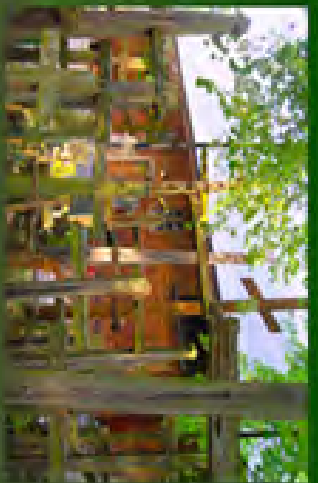
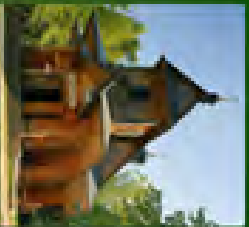
PROGRAM:

- 16.00 – Zraz účastníkov púte na fare v Ulici
- 17.00 – Moleben v pravoslávnom chráme Pokrova Presvätej Bohorodičky v Ulici
- Po Molebne – začiatok púte od chrámu
- 18.30 – Predpokladaný priebeh ku kaplnke, poklonenie sa svätým ostatkom, pohostenie
- Malé posvätenie vody, Vsenočné bdenie, modlitby k prijímaniu, akafisty, časy
- Priatok, 19. 08. 2016
- Po polnoci – 1. svätá liturgia s posvätením ovocia
- 8.30 – Privítanie vladkyu
- 8.30 – Archejerská svätá liturgia s posvätením ovocia
- Obehod kaplnky s čítaním Evanjeliu, paunchidra nad hrobom o. Iľnatiľa
- s posvätením kolyva
- Pohostenie

Duchovný správca PCO
Ulicské krivé:
ier. Mgr. Peter Dobník
t. 0944 949 279

Duchovný správca PCO snina,
arciepisckanát:
prot. Mgr. Igor Kojekarc
t. 0907 974 713

Duchovný správca PCO ulic,
arciepisckanát:
prot. Mgr. Boris Hrusťic
t. 0907 152 180

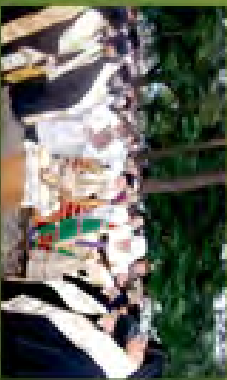
CENA - 30€
 (iba za ošetrovateľ)
 Diapozitívy, pohľadnice, ...

PUŤ NA SV. HORU GRABARKU od 17. augusta – 19. augusta 2016

Odchod 17. augusta 2016
 o 19:00 hod.
 od Pravoslávneho chrámu
 sv. Cyrila Metoda v Humennom.

Nahlasť sa do 20. júla 2016!

Ďalšie info u o. duchovného Humenka – 0911 966 481

FILANTROPIA

Michalovsko-košickej eparchie

za finančnej pomoci
 mesta Michalovce

organizuje Letný detský tábor

BEZ ROZDIELU V,

ktorý sa uskutoční

v dňoch 22. 8. – 27. 8. 2016

na Zemplínskej šírave

v penzióne HEDEKA na Kamenci.

Cena tábora pre deti solventných rodičov je 95,- €,
 (6 dní - pondelok až sobota, ubytovanie, 5x denná strava a plný režim,
 výlety, aqua-park, bazény, doprava M-Zemplínska šírava a späť, poisťenie)

v prípade dvoch detí z rodiny 180,- €
 (možnosť čiastočnej úhrady aj cez sociálny fond
 zamestnávateľa - dárne potvrdenie)

Pri nhlásení a platbe do 30. 5. 2016
 je cena 90,- € v prípade dvoch detí 170,- €

Pre deti, ktoré sú prekážateľne sociálne a zdravotne hendikepované
 bude tento tábor po zväžení komisiou
 bezplatný alebo za symbolický poplatok !!!

Prívitáme každú pomoc sponzorov pre tieto deti.

Informácie: 0915 958 321
 email: filantropiamke@gmail.com
 www.filantropiamke.orthodox.sk

